

Mănăstirea Oașa
Biserica Sfântul Silvestru din București
Asociația Părintele Galeriu

Părintele Galeriu – Astăzi

* * *

Cuvântări și comunicări rostite în cadrul
Taberei naționale „Pr. Teofil Părăian”
Mănăstirea Oașa
17-27 iulie 2013

Volum îngrijit și note de Andrei Dîrlău

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreașfințitului Părinte IRINEU,
Arhiepiscop al Alba Iuliei

Edura
REÎNTREGIREA
Alba Iulia, 2018

Cuprins

Andrei Dîrlău

Notă asupra ediției	9
----------------------------------	---

Partea I

* Evocări arhieresti *

† DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Părintele Constantin Galeriu – Teolog al bucuriei pascale	15
--	----

† SERAFIM, Mitropolitul Europei Centrale și de Nord

Părintele Galeriu rămâne în conștiința noastră o icoană	18
--	----

† IRINEU, Arhiepiscop al Alba Iuliei

Părintele Galeriu ne edifică de dincolo de veac	29
--	----

Partea a II-a

* Evocări, comunicări, intervenții *

Ion Grecu

Cuvânt după sfințirea bisericii noi a Mănăstirii Oașa.

Deschiderea taberei	35
----------------------------------	----

Pr. Valentin Bassarabescu-Puricel

„Ochi atât de curați că nu vedeau răul”	38
--	----

Pr. Emanuel Ganciu

Teandrocrația: o soluție de guvernare a României.

Să fim cu adevărat „Biserică luptătoare”!	39
--	----

Prof. univ. Ștefan Trăușan-Matu

Problema limbajului, a inteligenței artificiale

și a internetului din perspectivă creștin-ortodoxă	51
---	----

Pr. Cristian Galeriu

Avem o responsabilitate pentru fiecare cuvânt

pe care îl rostim	77
--------------------------------	----

Pr. Nicolae Dura	Libertatea creștinului astăzi.....	80
Prof. Cornel C. Ciomâzică	Ortodoxia e un mod de a trăi sincer, raportându-ne la Adevăr	97
Dr. Pavel Chirilă	Prigoana cea dinăuntru	103
Prof. univ. Costea Munteanu	Părintele Galeriu – tâlcuitor al duhului vremurilor noastre.....	149
Prof. Cornel C. Ciomâzică	Să devenim serioși cu noi înșine și să pătrundem adâncurile Ortodoxiei!	161
Pr. prof. Petre Comșa	Prodromița și românirea iconografică. Un moment din istoria ortodoxă (adevărată) a românilor	175
Acad. Sorin Dumitrescu	Părintele Galeriu – necunoscutul	193
Pr. prof. Vasile Gordon	„Nu se poate! Omul acesta nu-i de pe pământ...” Părintele Galeriu – educatorul	221
Pr. prof. Iona / Ieronim Pătrulescu	Deșertul și Pronia	243
Prof. univ. dr. Mircea I. Popa	„Nu fușări!”	257
Doamna Argentina Galeriu	„Părintele Constantin este viu printre noi”	261
Andrei Dîrlău	Cum e înlocuit marxismul cu freudo-marxismul corect politic. Studiu de caz: Nu, copiii nu sunt bine-mersi	265
Pr. Florin Botezan	Părintele Galeriu – un neobosit căutător al Adevărului	281
Bogdan Georgescu	Câteva date din dosarele C.N.S.A.S. privind arestarea, anchetarea și detenția Părintelui Galeriu	309

Rezistența anticomunistă armată din Munții Făgăraș: grupul de partizani Hașu-Ogoranu. Portrete ale partizanilor și sprijinatorilor (1950-1955/1956)..... 317

† SERAFIM, Mitropolitul Europei Centrale și de Nord
Conferință duhovnicească 349

Arhim. Iustin Miron / Ierom. Pantelimon Șușnea
Sinaxa de la sfârșitul taberei..... 391

Partea a III-a
*** Interviuri ***

Interviu cu Doamna prezbiteră Argentina Galeriu
Părintele Galeriu este viu 433

Interviu cu Domnul Costion Nicolescu
Hristos, acest Făt-Frumos al omenirii, este cuceritor tocmai prin frumusețe 437

Interviu cu Dr. Pavel Chirilă
Un domeniu de o noblețe aparte: medicina 445

Interviu cu Pr. prof. Nicolae Dura
Fenomenul Oașa este o investire în oameni, în tineri..... 449

Interviu cu Prof. Cornel C. Ciomâzică
Eu cred că Părintele Constantin Galeriu n-a fost doar preotul și duhovnicul nostru, ci și sfântul celor ce vor veni..... 459

Interviu cu Ioana Hașu
Întâlnirile lor începeau și se terminau cu rugăciuni 465

Partea a IV-a
*** Reportaje despre tabără ***

Costion Nicolescu
Cete îngerești la Mănăstirea Oașa convocate de Părintele Galeriu 475

Elena Dulgheru

Mănăstirea Oașa: instanțe academice și duhovnicești.

Simpozionul național de la Oașa

„Părintele Galeriu astăzi” 489

Andrei Dîrlău

Tabăra „Părintele Galeriu – Astăzi”, la Mănăstirea Oașa..... 493

Partea a V-a

*** Addenda ***

Andrei Dîrlău

Părintele Galeriu – un model de mărturie

ortodox-misionară în dialogul interconfesional.

Studiu de caz: Complementaritatea valorilor spirituale

potrivit dogmei de la Calcedon. Dialogul ortodoxo-reformat,

Budapesta, 1979 507

Andrei Dîrlău

Viziunea Părintelui Galeriu în lucrarea

„Schimbarea la Față a lui Hristos – transfigurare a Creației”.

Schiță hermeneutică..... 521

Partea a VI-a

*** Eseu fotografic ***

Prima parte

Mănăstirea. Călugării..... 547

A doua parte

Rugăciunea 553

A treia parte

Conferințele..... 559

A patra parte

Ascultările 569

Părintele Constantin Galeriu – Teolog al bucuriei pascale¹

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Anul acesta, 2013, se împlinesc 10 ani de la trecerea la cele veșnice a Părintelui profesor Constantin Galeriu (†2003), un adevărat trăitor și un mărturisitor al Ortodoxiei.

Apreciem inițiativa Facultății de Teologie Ortodoxă *Justinian Patriarhul* din București, care împreună cu Parohia Sfântul Silvestru și Asociația Părintele Galeriu, a organizat anul acesta, 2013, mai multe momente de comemorare a Părintelui profesor Constantin Galeriu, culminând cu acest Simpozion Național, la care participă ierarhi, preoți, profesori de teologie, personalități ale teologiei și culturii românești și foști studenți sau ucenici ai părintelui profesor.

Personalitatea sa dinamică și harismatică, fervoarea credinței și dragostea sa pentru Ortodoxie și poporul român trebuie prețuite și cunoscute, fiind expresia bucuriei unui *misionar mărturisitor al Jertfei și Învierii Mântuitorului Iisus Hristos*.

Părintele Galeriu a fost un om al rugăciunii și, ca atare, el se roagă acum din ceruri pentru poporul român și mai ales pentru toți credincioșii pe care i-a păstorit. El a făcut misiune cu multă dăruire de sine și în același timp cu multă dragoste față de Biserică și față de poporul român. A fost solicitat adesea de tineri, de intelectuali, de *Frăția Ortodoxă*, de *ASCOR*, de centre de cultură teologică și de cultură laică, să le vorbească. Tuturor le-a răspuns cu bucurie, deoarece trăia bucuria aceasta de a se dăruie mereu, de a fi folosit altora. Iar bucuria de a se dăruie mereu pentru a întări credința altora este o *bucurie pascală*.

¹ Cuvânt adresat participanților la Simpozionul Național „Părintele Galeriu – Astăzi” organizat de Facultatea de Teologie Ortodoxă Justinian Patriarhul din București în colaborare cu Parohia Sfântul Silvestru și Asociația Părintele Galeriu, 4 decembrie 2013.

A slujit mai întâi ca preot la Biserica Sfântul Vasile din Ploiești, apoi ca preot la Biserica Sfântul Silvestru din București, și paralel cu aceasta, a fost profesor la Facultatea de Teologie din București. A slujit permanent Biserica și poporul, cu o dăruire jertfelnică. Sunt puțini oameni care au ajuns la împlinirea sensului vieții cu totală dăruire de sine pentru alții. Deci, în cazul Părintelui Galeriu, nu putem vorbi de o misiune făcută doar ca răspuns la un ordin sau la o trimitere oficială, ci de o misiune-pasiune, o misiune jertfelnică, pe care o împlinea cu multă bucurie duhovnicească, fără motivații sau calcule materiale.

Bucuria adevărată, spunea chiar Părintele profesor de multe ori, este *bucuria roadelor*, bucuria care vine din rodire, din semănarea cuvântului bun și din constatarea că el rodește lumină și faptă bună în viața omului. Părintele Galeriu avea bucuria aceasta pe chipul său și în toată ființa lui. El o transmitea altora mai ales când slujea la Sfântul Altar și când predica. Adesea am constatat că predicile sale, deși erau lungi, totuși nu păreau obositoare, pentru că Părintele prezenta înțelesul textului Evangheliei ca lumină a vieții umane concrete. *Era un predicator al sensului duhovnicesc și profund al vieții*. Deci, pe scurt, bucuria Părintelui Galeriu era transmisă oamenilor ca sens al vieții, ca *binecuvântare pentru comuniune cu Dumnezeu și cu semenii în lumina Învierii lui Hristos*.

Părintele Galeriu punea des accentul pe *Înviere* ca viață nouă în Hristos, tocmai pentru că a învățat din Sfânta Evanghelie, din scrierile Părinților Bisericii și din experiența Sfinților, că învierea ca dar se primește prin credință și pregătire spirituală, nu doar se așteaptă. Toată viața Părintelui Galeriu, și mai ales activitatea sa misionară, rămân pentru noi ca o făclie de Paști, care ne ajută să înțelegem mai bine taina și bucuria învierii sufletului din moartea păcatului și a pregătirii omului și pentru învierea trupului, la venirea întru slavă a lui Hristos, în ziua de apoi. Astăzi e foarte mare nevoie de cât mai multe astfel de făclii de Paști, adică să vedem într-o persoană concretă cum taina bucuriei Învierii, a comuniunii cu Hristos cel Răstignit și Înviat, se transmite ca lumină sau bucurie a cuiva care antrenează în bucurie sfântă multe alte persoane.

Profesor de teologie, dăruit cu înțelepciune în gândire și profunzime în trăire, Părintele Galeriu ne-a fost dascăl și sfătuitor, vorbindu-ne mereu de lumina Învierii care vine din Jertfă și Răscum-

Respect pentru oameni și cărți

părare, de nesfârșita iubire milostivă a lui Dumnezeu revărsată în Biserică prin Sfinți. Pentru el, totdeauna, *spiritualitatea profundă era dimensiunea definitorie a umanului, o transcendere a biologicului autosuficient și o unire cu Dumnezeu în bucurie eternă.*

Preot milostiv, profesor duhovnicesc, om de dialog, misionar neobosit, mărturisitor al Crucii și al Învierii lui Hristos, al frumuseții spirituale a Ortodoxiei și a poporului român dreptcredincios, Părintele Constantin Galeriu rămâne în sufletul tuturor celor care l-au cunoscut, personal sau prin scrieri, o făclie de Paști pentru suflete, o călăuză pe calea mântuirii.

Părintele Galeriu rămâne în conștiința noastră o icoană

† SERAFIM

Mitropolitul Europei Centrale și de Nord

ÎPS Serafim Joantă: V-aș ruga să rostim împreună rugăciunea *Împărate ceresc*:

„În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”.

Iubiți tineri,

Mai întâi aș dori să mulțumesc organizatorilor acestui simpozion dedicat Părintelui Constantin Galeriu pentru invitația de a veni la Oașa ca să dau mărturie despre acest mare apostol și duhovnic al Ortodoxiei românești. Nu m-am pregătit cu nimic pentru această mărturie. Vă voi spune simplu câteva cuvinte despre felul în care l-am cunoscut și „trăit” eu pe Părintele Constantin. De asemenea, voi încerca să vă pun la inimă și alte îndemnuri folositoare pe care le întâlnim și în scrierile și predicile Părintelui Constantin.

Respect pentru oameni și cărți

Părintele Galeriu a fost unul din cei mai mari duhovnici pe care i-am avut în Biserica noastră

Pe Părintele Galeriu l-am cunoscut pe când eram student la Teologie, în Sibiu, între anii 1970-1974. În acești ani și după aceea l-am întâlnit de mai multe ori la Mănăstirea Sihăstria, unde mergeam des pentru a participa la Sfintele Slujbe și a mă spovedi la Părintele Paisie. La Sihăstria, pe lângă mulțimile de credincioși, puteai întâlni adeseori și profesori de teologie, precum Părintele Dumitru Stăniloae, Părintele Constantin Galeriu și alții. Mergeau și ei ca toți pelerinii pentru ca să se inspire de la izvorul spiritualității românești, trăită aici de Părinți cu renume ca Părintele Paisie Olaru, Părintele Ilie Cleopa, Părintele Petroniu, Părintele Ioanichie Bălan, Părintele Ioil și mulți alți monahi simpli, dar cu viață sfântă. Părintele Constantin m-a impresionat prin chipul său, cu barbă lungă, cu ochi ce te învăluiau în căldura inimii sale și cu zâmbetul mereu pe buze. M-a impresionat Părintele și prin predica sa. Căci era invitat să predice seara la Privegheri sau la Sfânta Liturghie. Peste ani, am ajuns să mă și spovedesc la Sfinția Sa.

În legătură cu spovedania, vreau să vă mărturisesc că, umblând de tânăr pe la mănăstiri, mi-a plăcut nu numai să-i ascult pe duhovnicii pe care-i întâlneam, ci să mă și spovedesc la mulți dintre ei. Poate veți zice: „Canoanele opresc să-ți schimbi duhovnicul”. Este adevărat! Dar dacă sufletul caută mai mult, fără să-ți părăsești propriul duhovnic, te poți spovedi și la alți duhovnici cu experiență mai multă. E ca și cu medicul de familie care te cunoaște bine, dar pentru anumite boli te trimite la un specialist. Toți duhovnicii au puterea de a ierta păcatele, dar nu toți au și același dar de a îndruma duhovnicește. Acest dar se câștigă și se înmulțește de-a lungul vieții prin multă nevoiță și pătimiri. Eu m-am spovedit deci la mulți duhovnici, cu deosebire din mănăstiri.

De curând, am făcut o listă cu numele lor și am constatat că sunt peste cincizeci! Toți au trecut la Domnul! Când mă gândesc în ce pustie trăim astăzi, fără duhovnici de talia celor de altă dată, mă cuprinde jalea. Da! Ce vremuri erau în urmă cu 30-40-50 de ani! Câți duhovnici mari trăiau în mănăstirile noastre la care alergau credincioși de peste tot! Am spus mereu și repet și aici că pe timpul stăpânirii comuniste nu atât Biserica oficială, prin ierarhii și preoții ei, a întreținut intensitatea credinței în popor, cât mai cu seamă duhovnicii din mănăstiri.

Respect pentru oameni și cărți

Aceștia i-au ajutat pe oameni în necazurile și suferințele lor și totodată i-au întărit ca să nu se smintească de unele compromisuri sau neputințe ale preoților și ierarhilor. Acest lucru este, cred, adevărat: marii noștri duhovnici au ținut vie credința în neamul nostru.

Deși n-a fost monah, Părintele Constantin Galeriu a fost unul dintre cei mai mari duhovnici pe care i-a avut țara și Biserica noastră. Nu cred că am mai avut, în istoria noastră, un predicator cu atâta putere în cuvânt și cu atâta duh în propovăduirea Evangheliei ca Părintele Constantin Galeriu. Este adevărat că el s-a făcut cunoscut mai cu seamă după Revoluție, când s-a putut manifesta în toată libertatea. Dar și înainte de Revoluție – la Ploiești și la București, atât la Institutul Teologic, cât și la Parohia Sfântul Silvestru, era căutat și ascultat de multă lume. Știți că la Sfântul Silvestru mergeau mai cu seamă intelectuali pentru a-l asculta, pentru că Părintele Constantin avea darul de a răspunde minților celor mai ascuțite, fiind înzestrat de Dumnezeu cu o memorie deosebită și cu o vastă cultură, dar și cu o inimă tot atât de mare ca și capacitatea sa intelectuală. De fiecare dată când mă gândesc la Sfinția sa, mă impresionează chipul și cuvântul său cu atâta putere care învia pe oameni din moartea lor spirituală. Se simțea, într-adevăr, că e un trăitor autentic. Sunt convins că nu căuta „slavă de la oameni”, nu căuta să-și arate talanții, ci răspundea cu dragoste celor care-l solicitau să vorbească în diferite locuri. Astfel era prezent peste tot, în biserici, în parohii, la televiziune, în universități. Peste tot era invitat, iar el răspundea invitațiilor cu credința că este chemat de Dumnezeu. Însuși pentru ca să-L vestească. Tocmai de aceea s-au folosit atât de mulți de întâlnirea cu el și de cuvântul lui.

Era ca un vulcan Părintele

Părintele Stareț Iustin Miron mi-a povestit că în anul 1994, pe când sfinția sa era student la Timișoara, Părintele Galeriu a fost invitat să vorbească studenților. Organizatorii au găsit o hală mare de câteva mii de locuri și se întrebau dacă locația nu era prea mare. În realitate ea s-a dovedit a fi prea mică. Părintele a vorbit ore în șir și a răspuns la nenumărate întrebări ale tinerilor. Era ca un vulcan! Un vulcan, un fluviu ce nu se termina. Șuvoi de ape duhovnicești ieșeau din gura lui, exact cum spune Mântuitorul în Evanghelie: „Cel ce crede în Mine,

Respect pentru oameni și cărți

din inima sa vor ieși râuri de apă vie" (In. 7, 38). Cuvântul Părintelui a fost cuvânt viu, hrănitor, cuvânt care zidea.

Chiar și numai prezența în preajma Părintelui era o binecuvântare. Chipul Părintelui era chip de icoană! Statura sa înaltă și sveltă, barba lungă, ochii pătrunzători în care se putea citi curăția vieții și mila față de oameni, impresionau pe toți. Să nu uităm cât de importantă este purtarea bărbii, despre care Sfântul Clement al Romei spune: „Barba pe care o poartă episcopii și preoții degajă har”. Tocmai de aceea, după canoanele bisericești, preoții și episcopii trebuie să poarte barbă, semn al prezenței și lucrării harului lui Dumnezeu prin slujitorii Săi. Eu sunt sigur că Dumnezeu l-a preaslăvit pe Părintele. L-a preaslăvit și prin acel semn de care ați amintit. Am fost și eu prezent la înmormântarea Părintelui și am văzut și eu, ca toți cei prezenți, ziua în amiaza mare, curcubeul pe cerul senin, absolut senin, fără să fi plouat înainte. Or, știm bine, curcubeul iese după ploaie. A fost un semn dumnezeiesc și o confirmare a sfințeniei vieții lui prin jertfa de sine pentru Hristos și pentru Biserica Sa.

S-a jertfit Părintele întru toate

Nu întâmplător Părintele și-a intitulat teza de doctorat: *Jertfă și răscumpărare*¹. Jertfă! Un cuvânt cheie pentru viața duhovnicească. Viața Părintelui a fost o jertfă continuă. El s-a jertfit pe sine fără cruțare. Și tocmai de aceea, Dumnezeu l-a răsplătit cu atâta putere. Să nu uităm că puterea duhovnicească în viața noastră vine din jertfa de care suntem capabili. Numai în măsura în care ne jertfim pe noi înșine, Dumnezeu lucrează prin noi și zidește pe alții. Sfinția sa zicea: „Dragostea te suie pe cruce”. Nu există dragoste fără jertfă. Dragostea înseamnă să te sui pe cruce de bunăvoie, să accepți moartea, răbdând îndelung, să iei asupra ta suferințele și neputințele semenilor pe care vrei să-i ajuți. În această privință Părintele Arsenie Boca are un cuvânt minunat: „Numai atâta mângâiere putem aduce între oameni, câtă amărăciune putem bea în locul lor”.

Desigur, îi ajutam pe semenii noștri în primul rând prin rugăciune. Dar rugăciunea noastră trebuie să fie o rugăciune cu suspinuri, pentru fiecare pentru care ne rugăm. O rugăciune care să ne

¹ Părintele Galeriu, *Jertfă și răscumpărare*, Editura Harisma, București, 1991.

Respect pentru oameni și cărți

consume pe noi înșine pentru celălalt. Numai simpla pomenire, sau simpla rugăciune, pe care o facem chiar în Biserică, nu e suficientă. Trebuie să te apropii de om și să suferi cu el, să iei măcar o parte din suferința lui asupra ta.

Ați dedicat ziua de astăzi martirilor din timpul comunismului. Părintele Galeriu a fost și el un martir prin crucea pe care a purtat-o toată viața: în închisoare și în timp de libertate, urmărit mereu de Securitate; în familie, ca soț și ca tată. Dar nimic n-a fost întâmplător. Mă gândesc la cuvintele lui: „Nimic nu este întâmplător, ci totul este proniator”. Într-adevăr, în toate este voia lui Dumnezeu și lucrarea Lui. Dacă nici un fir de păr din capul nostru nu cade fără știrea și fără voia lui Dumnezeu, cu atât mai mult celelalte lucruri din viața noastră. Toate se întâmplă cu puterea și prin lucrarea lui Dumnezeu. Totul este har, o spun Părinții Tradiției ascetice. Totul este har, adică în toate se manifestă pronia lui Dumnezeu, nimic nu este întâmplător.

Dar aceiași Părinți spun și că: „Pentru ca să primești harul, trebuie să-ți verși sângele”. Paradoxal! Știm că Dumnezeu dă harul gratuit. Și totuși, Părinții insistă pe angajarea personală în credință: *Dă-ți sângele ca să primești harul!* Ei se inspiră din Sfântul Apostol Pavel care zice: „În lupta voastră cu păcatul încă nu v-ați împotrivit până la sânge” (Evr. 12, 4). Auziți? Până la sânge! Trebuie să fii atât de hotărât în viață, încât să alegi mai bine vărsarea sângelui propriu decât să săvârșești păcatul. Săvârșind păcatul, vei ajunge să-ți verși sângele de nevoie, pentru că el atrage asupra noastră, asupra semenilor și asupra lumii întregi, ne-numărate suferințe. Ca să le evităm, atât cât se poate, este mai bine să ne luptăm împotriva păcatului de bunăvoie și pre cât ne stă în putință. Căci, dacă îl săvârșim, vom suferi până la sânge consecințele lui!

Sunt convins că Părintele mijlocește pentru noi

Părintele Constantin Galeriu a fost așadar una dintre cele mai mari personalități și figuri duhovnicești ale Bisericii noastre. Și va rămâne astfel în conștiința celor care l-au cunoscut și a celor care nu l-au cunoscut, dar care îl cunosc, iată, din relatările altora. Iar dacă Biserica ar fi mai generoasă în privința canonizărilor, ar trebui să-l treacă în rândul sfinților împreună cu alți mari duhovnici ai noștri. Dar nu trebuie să așteptăm neapărat canonizarea. Așa cum se întâm-

Respect pentru oameni și cărți

plă cu mulțimea credincioșilor care se roagă Părintelui Arsenie Boca, chiar dacă nu este canonizat. De fapt, poporul îi canonizează pe Sfinți prin cinstirea lor. V-aș îndemna să faceți ceea ce fac și eu. Eu mă rog adeseori Părintelui Constantin, repetând de multe ori: „Părinte Constantin, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul”. Și sunt convins că Părintele mijlocește pentru mine. Cum mijlocește, fără îndoială, pentru toți cei ce-l roagă.

În aceste sens, o soră din Germania, fiică duhovnicească a Părintelui Constantin, îmi spune, de fiecare dată când o întâlnesc, lucruri cu adevărat minunate despre relația ei vie cu Părintele Constantin, chiar și după moartea lui. Părintele o ajută efectiv și o îndrumă, fie prin vis, fie prin intuiție lăuntrică. Sora aceasta vorbește mereu despre Părintele, îi popularizează scrierile și conferințele, îl pomenește în rugăciune, dar se și roagă lui, spunându-i ispitele și necazurile pe care le are. Chiar azi îmi spunea cineva că, atunci când a murit al treilea copil al Părintelui, pe nume Serafim, doamna preoteasă Argentina s-a întristat peste măsură și nu s-a putut împăca cu gândul morții fiului ei până când această soră i-a mărturisit că l-a visat pe Părintele care i-a spus că el l-a chemat pe Serafim la Dumnezeu. Auzind aceasta preoteasa Argentina s-a liniștit imediat. Mai cu seamă că știa câtă evlavie avea sora respectivă față de Părintele, cât de mult l-a iubit, stând luni de zile alături de el la patul de suferință. Desigur nu-i ușor să te împaci cu ideea morții unei ființe dragi, cu atât mai mult a propriului copil. Pentru că moartea este cea mai nefirească realitate, deși când o privim de departe apare ca cea mai firească, pentru că nimeni nu poate scăpa de ea.

Părintele Galeriu rămâne în conștiința noastră o icoană

Părintele Galeriu este pentru Biserică, pentru noi toți, o icoană, o icoană de Sfânt, prin chipul său, prin cuvintele sale, prin jertfa sa. Și, cum am spus, să ne bucurăm că l-am cunoscut, sau dacă nu l-am cunoscut, să ne bucurăm că auzim despre el de la cei care l-au cunoscut. Să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta, iar dacă vrem să avem o relație și mai intimă, mai duhovnicească, cu Părintele Galeriu, să încercăm să ne rugăm lui din toată inima, spunându-i: „Părinte, tu ai cunoscut necazurile vieții, tu ai cunoscut suferința,